

Aga mitte ferge meel ja see on lõige parem.

Mardi Bidrif on napsi armastaja, ta istub tihti kõrtsis joob ühe.

Eks seda tee iga üks nüüdsel päemadel.

Aga Enno mitte, nõndasama ka Saare Hindrif.

Mis ka Saare Hindrifut räägid, see on pea lõukoer tööle, ta on omaist kobaist terwe loosi ülesse ehitanut, lastin weel täna sealt mööda, seda ei mõista iga mees ja tema peal hingab otse Jumala õnnistus.

Ja tema wanemad wirisestwad waesuses sanna nurgas.

Waesed ei olnud nemad just mitte, Hindrifu isa oli esmene hea noa meister, ta teenis palju raha sellega, seda ei näitnud ta aga ühelegi, ega siis Hindrif ise kõiki ei ole jõudnud koguda.

Aga töö mees on ta, pidab nüüd emaga talu, ei wõta naist.

Temal on weel wõlgasid ja ta saab sedawiisi lõige fergemalt läbi. — ka tema koht on wäga ilus.

Aga millal siis meie väris koba ostame?

Meie oleme kord liiwa kingule jultunud ja niriseme siin edasi, kuni Liiwa Annus meid koristab, meil ei ole ka enam kui üks tütar, läheb ta mehele, siis annan talu ära ja poen sauna, kuu siis siin waewlen. — Leibä tees nin ikka, kraami müün ära, saan raha ka, ehk ostan siis weilse tüki maad, on meile küllalt.

See on tõsi, peaks Jumal Salmele hea mehe jubaatama, Bidrifulle ei soowi ma enam mitte.

Bidrifu tee läheb, küll näed, kord tuiga taiga, meie kõrtsis on libe mees, kes raha mõistab kiskuda ja noori mehi jooma saata, kui asi seda wiisi edasi läheb, siis on mõne aastaga siin terwe joodiku pesa, ja siis hoiä aida uksed finni, juba nüüd teewad kõrtist juures kõiskugused tütid, küll weel hullemad tulewad.

Aga mis neist majadest nii palju ehitakse, kolm wersta siit tehasse jälle uus üles!

Raad toowad ju põhjatumat renti, Wiina ja kõrtsi

sõber, on ka nende tegijate raha hallil, kes seist hoolib, et wald hukka läheb.

Walla rahwas peaks ise targaks saama ja mitte jooma.

Kes pimedale silmad päbe paneb, ehk joodikult wiina himu ära wõtab, mida enam wiina läheb seda lustilikum kõrtsimees ja tema peremees, rahwas laastab isi ennast paljaks. Eesti rahwas, sa oled ise oma õnnetuse sepp, saa targemaks, mõistlikumaks ja mõtlemajaks!! — aga kes seal tulewad, see on kui Salme.

Jah muidugi aga kolm teist tulewad ühes ja waata kuidas Hansu Enno otse Salme lõrwas lõnnib, aga weel enam imet, Hansu Meeta lõnnib jälle Saare Hindrifuga, mis see kõik tähendab?

Noorte rahwa asi, külap saame koke kuulda, on warsti meie juures. Tere ka Jaani rahwas, hüidis Meeta, meie oleme Salmet kodu saatnud aga teda peate jälle koke laotama.

Kuidas nii, laotama? — küsis Salme ema kartlikult.

Jah Salme peab ära kodust jaadetama, kangele, tema on täna suure kurja walmis teinut, ära ära teie bulgast, waatke teda weel wiimist korda, pea tulewad wedajad? —

Ära tee jälle nalja, Salme ei ole ühtegi kurja teinut.

Ja muidugi, ta on minu wenna südame ära warastanud ja peab jellepärast teie majast nelja nädala pärast meile tulema.

Armsad wanemad, teie tütar Salme on ennast minule naeseks lubanut ja kolme ehk nelja nädala järele saawat pulmad, kas olete rahul, ütles Enno pühalikult.

Eks ole tõsi, karjatas Meeta, waata kui häbelik ta Enno lõrwas on. — Aga ta saab hea mehe, Enno on kui Salmele loodut.

Ja mis ütled sina Salme selle? küsis isa.

Ka olen tugewat tuge leidnut, armsad wanemad laske mind minna.

Ab ab ah a aa, naeris Meeta, eks nüüd pulma pidu tulemas!

Ja mis sina nii Saare Hindrifu ligidal lõnnid? küsis Salme ema!